2023

GAZZE DİRENİŞ VE BOYKOTU IŞIĞINDA BATI EKSENLİ EĞİTİM PARADİGMAMIZA BAKIŞ

Maarif Platformu

WWW.MAARİFPLATFORMU.COM/

Yayıncı: Maarif Sivil Toplum Kuruluşları Platformu

Yayın No: B-05

Yayın Tarihi: 21.12.2023

Kaynak göstermek şartıyla her türlü alıntı yapılabilir. Ancak Maarif Platformu kaynak verilmeksizin basımı, yayını, çoğaltılması veya dağıtımı yapılamaz.

E-Posta: maarifplatformu@gmail.com

Website: www.maarifplatformu.com

Twitter: twitter.com/maarifplatformu

Youtube: youtube.com/@maarifplatformu

GAZZE DİRENİŞ VE BOYKOTU IŞIĞINDA BATI EKSENLİ EĞİTİM PARADİGMAMIZA BAKIŞ BİLDİRİSİ

İnsanoğlunun binlerce yıllık deneyimi ile inşa edilen ortak medeniyetine ait değerler, bugün sadece Batılı ülkelerin çıkarlarına uygun birer imtiyaz olarak Filistin'de nobranca harcanmaktadır. Kendini hukukun üstünde ayrıcalıklı gören bu ülkelerin himayesinde İsrail tarafından bütün dünyanın gözü önünde sistematik bir soykırım yapılmaktadır. Geçmişte Afganistan ve Irak gibi ülkelerde yapıldığı gibi şimdi de Gazze'de hiçbir hak ve hukuk tanımayan saldırılarda; çocuklar, kadınlar, masum insanlar öldürülmekte; okullar, camiler, kiliseler ve hastaneler bombalanmaktadır.

Türlü imkansızlıklar içerisinde büyük bir zulme maruz kalan Gazze, süper devletlere karşı bütün dünyanın takdirini toplayan bir inançla direnişe devam etmekte, Gazze direndikçe de dünyanın her tarafından insaflı ve vicdanlı insanların dikkatini çekmektedir. Gazze'nin direnişte gösterdiği olağanüstü muvaffakiyet, İsrail'in "dokunulmaz devlet" olduğu efsanesini şimdiden yerle yeksan etmiştir. Yenilmez zannedilen İsrail ve işbirlikçi Batının karizması büyük bir yara almış ve imajı sarsılmıştır. Bu durum, dünyadaki güç algılarını değiştirecek bir boyuta evrilmek üzeredir. Bu direnişi dünya yüzünde küresel Siyonist hakimiyetine karşı yakılan bir özgürlük ateşi olarak değerlendirirsek; küresel sömürü düzenine karşı başka direnişlerin de artarak devam edeceğini ve daha insani bir geleceğin bizi beklediğini söyleyebiliriz.

Gazze direnişi, sadece Filistin halkının ve İslam aleminin değil, dünyanın da sınavı haline gelmiştir. Bu sınav, küresel ölçekte vicdan ile zulüm, kalp ile nefis, kanaat ile hırs, tevazu ile kibir arasındaki çatışmadır. Bu çatışmada hangi tarafta karar kılınacağı, ekran başında olayları izleyenler için adeta bir turnusol kağıdına dönmüştür. Burada zalim İsrail'in eliyle kader bir asırdır uyuyan insanlık vicdanını kanatarak uyandırmaktadır. Bu uyanış, gelecekteki saadetin peşin ödenmiş faturası ve bedelidir. Gazzeliler tüm insanlık adına bedel ödüyorlar. Her gün akla, vicdana ve hukuka sığmayan vahşete maruz kalma şeklindeki bu bedel, inşallah günlük dünyevi meşgalelerle meşgul edilen Batı (Amerika ve Avrupa) ile Doğu (Çin, Japonya, Kore) halklarının da uyanışına vesile olacaktır. Zira Gazze'de yaşananlardan çok, Batılı devletlerin buna karşı tavırları vicdan sahibi geniş bir kitle tarafından tepki görmektedir. Çünkü bu devletlerin demokrasi, özgürlük, yaşama hakkı, mülkiyet gibi değerlere dair söylemleri ile buna yönelik eylemleri arasındaki makasın giderek açıldığı ortadadır. Bu durum, varoluş felsefesinin doğuşundaki gibi, insanlığı yeni küresel düzen arayışlarına itecektir. Ciddi bir zihinsel dönüşümü ifade eden bu arayış, Yahudilerin masumiyet karinesi üzerine kurulmuş mevcut küresel düzeni zora sokacaktır. Ancak bu düzenin tek başına kaderin Gazze

ateşiyle geleceğini beklemek, yaratılış hikmetine terstir. Dolayısıyla başta Müslümanlar olmak üzere bütün vicdan ve insaf sahipleri, insan fıtratının gereği olarak, gücün ve menfaatin dışında başka var olma mecralarını göstermelidir. Bu mecralardan birisi şüphesiz hakiki Yahudiliği ve Hristiyanlığı da kapsayan İslam'dır. Bugünkü dünyada İslam'ı savunmak diğer dinlerden çok kolaydır. Zira İslam, tahrif edilmiş Yahudilik ve Hristiyanlık gibi reddiye üzerine değil, kucaklama ve kapsama üzerine kuruludur ki; insanlığın ihtiyacı da budur.

Bugün insanlar; etnik, dini ve ideolojik mensubiyet, coğrafya ve sosyo-ekonomik sınıflarına bakmadan kendilerini kabul edecek bir mecra arayışı içindedir. Bu ihtiyaç, yıllarca art niyetli küresel medya tarafından ötelenmiş olsa da, kaderin Gazze eliyle açtığı bu kanal, Müslümanlar için önemli fırsatlar sunmaktadır. Hazreti Adem'den bugüne değin devam eden bu dava, her yerde; televizyonda, sinemalarda, sosyal medyada, radyoda, gazete ve dergilerde, çizgi filmlerde, ders kitaplarında, romanlarda ve şarkılarda görünür olmalıdır. Yahudi medyasının bize kapattığı bu alanları kader Gazze eliyle açmıştır. Vicdanların yaralı, duyguların tarumar olduğu ortamlarda, zihinler de hüşyar hale gelir. Bize şimdi düşen İslam davasını 21. Yüzyıl insanı üzerinden Gazze'nin ısıttığı sıcak mesajlarla bu sahalara taşımaktır. Zira Gazze'de yalanlar tükenmiş ve maskeler düşmüştür. Bu tükeniş ve düşüşün verdiği fırsatı, bu çağın dili ve mesajı üzerinden ideal insan profili ile doldurmamız lazım.

İslamofobi için Batı'da gösterime giren korkunç ve aleyhte görüntülerin aksine zor şartlarda bile Filistinlilerin kuvvetli ailevî bağları, sevgileri ve samimi halleri şaşırtıyor. Mücahitlerin esirlere merhametle yaklaşımı, yıkılan Gazze'de günlerce yağmalama ve hırsızlık olaylarının olmaması ilgiyle takip ediliyor. Gazze'de insanların ortaya koydukları metanet, teslimiyet, tevekkül ve asaletin İslâm'dan geldiğini görenler bundan etkilenip İslam'a giriyor. Modern dünyada yok olan ve unutulmuş duyguların İslamî şuurda yer aldığını fark eden Batı'da İslam'a yöneliş haberleri giderek artıyor.

Bu şartlar altında ülke olarak bugün ihtiyacımız olan şey; sadece bilgi değil şuur ve marifet de kazandıracak; milli ve manevi mukaddesatına sahip çıkan ve kendi ülkesinin sorunlarını dert edinen bir neslin inkişafını sağlayacak millet mektebini ve teşkilatını kurabilmektir. Filistin'de yapılan katliamla Batı'nın vahşi ve kirli yüzünün ortaya çıkması kendi tarih ve kültürümüzden, inanç kodlarımızdan doğan eğitim ve okul modeline geçmek için bir fırsat sunmaktadır.

İki yüz yıldır kendisine meftun olduğumuz ve çarpık eğitim anlayışının örnek modeli olan Batı tipi insan portresini Aliya İzzetbegoviç şu sözlerle ifade etmiştir: "Bunu hiç unutma evlat! Batı hiçbir zaman medenî olmamıştır ve bugünkü refahı; devam edegelen sömürgeciliği, döktüğü kan, akıttığı gözyaşı ve çektirdiği acılar üzerine kuruludur. Batı olarak tanımlanan yer aslında, bütün insanî değerlerin battığı yerdir."

Filistin gündemi Aliya'nın vurguladığı Batı'nın bu vahşi yüzünü bütün dünyaya apaçık göstermiştir. Ancak yanlış anlaşılmasın, Batı tipi insan modeli ikiye ayrılır: Birisi; insanlık tarihine faydalı sanatları, adaleti ve hakkaniyete hizmet eden fenleri takip eden Batı zihniyetidir. Diğeri ise; Aliya'nın dile getirdiği zulüm, sömürü ve inkâr üzerine giden; muzır ve sefih medeniyetini dünyaya yaymaya çalışan vahşi Batı'dır. Bu ikinci Batı medeniyetinin bizde güzel gösterilmesi, taklitçiliği ortaya çıkararak kendi yolumuzu bulmayı engelliyordu. Nitekim bugün İsrail'in Filistin'deki vahşetine karşı gençlerimizin hatırı sayılır bir kısmının İsrail'i haklı görmesini başka nasıl açıklayabiliriz?

Küresel güç, "Yahudi sermayesi", kendisinin dışındaki halkı duygusuz hale getirmek için müzik, sanat, eğlence ve spor sektörünü kullandı. İnsanları uyutmak için ise medya, film sektörünü devreye soktu. Bu yetmiyormuş gibi kitlesel olarak insanlığı tamamen mankurtlaştırmak için eğitim sistemine yatırım yaptı ve yapmaya devam etmektedir.

Batıdan ithal ettiğimiz eğitim, kültür, eğlence, magazin, film ve medya sayesinde toplumun tüm değerlerine karşı yabancı, kimliksiz, aşağılık kompleksi ile malul insanlar ortaya çıkmış oldu. Ürettiğinden çok fazlasını tüketen, tüketiminin meşruluk menşeine hiçbir zaman bakmayan, abartılı, şatafatlı, ışıltılı, ambalajlı bir hayat yarışı insanları cezbedip arkasından şuursuzca sürükledi. Hayatımızın her alanı ve safhasında görülmekte olan gösteriş tutkunluğu, her yapay etkinlikte (christmas, analar, babalar, kadınlar, sevgililer günleri gibi..) savurganlıkta, her evde, her düğünde, her doğum ve ölümde görülen tüketim çılgınlığı almış başına gitmişse bunu ancak kimliksizleştirilen eğitim sistemi ve onun en etkili silahı olan medyanın gücü ile açıklayabiliriz. Gençlerdeki akıl dışı ve anlamsız şatafat merakı, nahoş gereksiz lüks ve konfor tutkusu bu eğitimin ve film-dizilerinin ürünleri olduğu açıktır. Toplumda neredeyse her bireyde tezahür etmeye başlayan, aklı ve basireti kör eden bir 'kibir sendromu', 'ego zehirlenmesi'nden geçilememektedir.

Önümüzde büyük bir enkaz bulunmaktadır. Malum küresel hayatı yıkıcı gücün müzik, eğlence, sanat ve spor sektörüne yaptıkları yatırımlarla insanımızı hissizleştiren gençlerimizin duygularını nasıl tekrar iade edebileceğiz ve bunlar kendilerine nasıl gelecekler? Medya film sektörü ile uyutulan neslimizi nasıl uyandıracağız? Topyekûn bir millet olarak büyük bir tehlike ile karşı karşıyayız. Şayet bu gidişatı aslî kulvarına döndüremez isek büyük bir felaket maalesef bizi beklemektedir.

Bugün mevcut eğitim tarzı gençliğimizi ve geleceğimizi tehdit etmeye devam ediyor. Eğitim sistemimizin büyük ölçüde ikinci Avrupa'nın değerleri üzerine temellenmesi, hayatı doğru yaşamamızın önündeki en büyük engel olarak duruyor.

En az yüz yıldan bu yana gençlerimize tümüyle "ithal" kısırlaştırılmış bilimi okutarak "yerli" ve milli düşünmelerinin ve memlekete faydalı olmalarının önüne geçtik. Bugünkü dünyanın içinde bulunduğu ekonomik, sosyal ve siyasi konjonktür ile özellikle yaşanmakta olan Filistin-İsrail olayı ile ikinci Avrupa'nın kirli ve vahşi yüzü iyice ortaya çıktı. Bu da bize mevcut makus zincirlerimizi kırıp kendi tarih, kültür ve inanç kodlarımıza dayalı eğitim ve okul modelimizi geliştirmek ve uygulamak için bir fırsat sundu. Bu fırsatı kaçırmamak ve daha büyük kayıpları yaşamamak için hızlı davranmamız lazımdır.

Mevcut eğitim sistemimizin tek bir merkezden ve tekelci bir yaklaşımla kurulması, yönetilmesi ve işletilmesi halkın kendi potansiyelinin eğitime yansımasına engel oluşturmaktadır. Öncelikle yapılması gereken; halkın potansiyelinin eğitime yansıtılması için müfredat tekeline ve tevhidi tedrisat yasalarına son vermektir. Çünkü bu tek merkez ve tekelci anlayış; perde arkasından Avrupa ideolojisi ve onun eğitime yönelik kolu olan Batı epistemolojisi anlayışının yürütülmesi için elitçi güç odaklarının hegemonya ve manipülasyonuna yol açıp fırsat vermektedir.

Masum çocuk ve kadınların Gazze'de hunharca katledilmesini, acımasızlıklarını, sahtekarlıklarını; bütün spekülatif ve manipülatif gayret ve çabalarına rağmen sosyal medya ve haberlerde bu defa gizleyemediler. İsrail'in hedefinde çocukların, kadınların, hastanelerin, okulların, ibadethanelerin, hatta ambulansların bulunduğu; masuniyetini tanımadan toplu katliamlar yaptığı ve büyük halk

kitlelerini yerinden ettiği bütün çıplaklığı ile dünyanın gözü önünde ortaya çıkınca; sadece Siyonistlerin değil Batılıların ve maşalarının da hukuk tanımazlığı, acımasızlığı, zalimliği, insani değerlerden yoksunluğu ve hümanizm yalanları bütün berraklığı ile anlaşılmış oldu. Kendi vatanlarını korumaktan başka hiçbir amacı bulunmayan Hamas'ı terörize etme çabaları suya düştü ve tutmadı. Küresel dünyada vicdanı yok olmayan sağcı, solcu, dindar, seküler, laik, Müslüman, Yahudi, Hristiyan, putperest milyonlarca insanın İsrail ve onun arkasındaki büyük güce karşı sokaklara dökülmesine ve isyan etmesine yol açtı. Dünya Hamas'ın Gazze'de terör savaşı değil tıpkı Türkiye'de kurtuluş harbinde Kuvay-ı Milliye'nin düşmana karşı verdiği mücadele gibi vatanını ve toprağını savunmakta olduğunu fark etti. Çağın değerleri olarak lanse ettikleri insan hakları, demokrasi, adalet, eşitlik, özgürlük, yaşama hakkı, teşebbüs ve mülkiyet hakkı gibi konularda samimi olmadıklarını; hatta bu kavramlar üzerinden algı operasyonları ile kendi meşum çıkar ve niyetlerine bunları alet ettiklerini; ikiyüzlülüklerini bütün dünya Gazze olayı ile ayan beyan görmüş oldu. Böylece ikinci Avrupa'nın insani değerleri maske olarak kullanarak gerçekte bunlara sığındığı hakikati iyice gün yüzüne çıktı.

Son iki-üç asır boyunca Batı; ekonomik ve teknolojik üstünlüğünü, -Aliya'nın ifadelerinde vurgulandığı gibi- aslında intihal, gasp ve vahşi sömürülerine borçlu olduğunu kamufle ediyordu. Batı'nın maddi gelişmişliğinin arkasında insanlarının akıllı, zeki ve çalışkan olmalarından ziyade zulüm ve gaddarlık ile sömürge siyasetinden aldıkları güç olduğu gün geçtikçe daha açık bir şekilde anlaşılmaya başlandı. Kendilerini hep medeni ve insani değerlerin temsilcisi olarak lanse edenler, kirli yüzlerini örtemediler. İkiyüzlülükleri geniş halk kitleleri tarafından görülmüş oldu.

Türkiye'nin bu konjonktürdeki gerçek rolünü fark ve idrak edip geç kalmadan harekete geçmesi ve bu süreçte dönüşüm stratejilerini geliştirmesi beklenir. Bunun için Türkiye'nin ikinci Avrupa'ya bağlanmış zincirlerinden kurtulup tarihten gelen mirasına sahip çıkması ve harekete geçmesi gerekmektedir. Tarih boyunca kendisine ve insanlığa her türlü kötülüğü reva gören Batı'dan yüzünü çevirip kendi değerlerine dönme zamanı, kendi yolunu bulma vakti gelmiştir.

Halbuki kitlesel olarak taze dimağların mankurtlaştırıldığı bir eğitim sistemimizin varlığı, zihinlerin hala işgal altında olduğunun göstergesidir. Zihniyet ve kültür anlamında sömürgeleştirilmiş toplumlarda olduğu gibi bizde de olaylara yüzeysel bakılmakta, perde arkasındaki asıl kök sorunlar daima ıskalanmakta ve sosyal mühendislik projesi olan algı operasyonlarında sahneye yansıtılan görüntüler konuşulmaktadır. Bu sinsi işgalin farkına varan milletimiz, aynı şimdi Gazze'de olduğu gibi, yakın bir geçmişte 15 Temmuz'da sömürgecilere ve maşalarına karşı muhteşem bir direniş göstermiştir. Her iki hareketin de arkasında aynı güçler, yani İsrail-Yahudi destekli ABD, İngiltere, Fransa, Almanya gibi ülkelerin olduğu alenen ortadadır. Esasen Çanakkale ruhunun yeniden dirilmiş hali olan 15 Temmuz ruhunun şimdi de Gazze'de dirildiğini görmemek mümkün değildir.

(Maarif Platformu 15 Temmuz Çağrı metni linki: https://www.maarifplatformu.com/maarif-icin-15-temmuz-cagrisi/)

Yahudi sermayesine dayanan küresel hegemonyaların, ülkeleri ekonomik anlamda ahtapot gibi sarıp milli duruş ve karar mekanizmalarını etki altında aldıkları ortadadır. Özellikle Gazze direnişi ile bütün dünya, finansal olarak yerkürenin her yerine çöreklenmiş Yahudi hakimiyetini gördü. Bu dev küresel sermaye üzerinden ülkeler, borç bataklığına sokulup, Dünya bankası ve IMF gibi uluslararası iktisadi kuruluşlar ile kontrol edilmektedir. Öyle ki, kimsenin onlardan bağımsız kıpırdama şansı ve

özgürlüğü yoktur. Cebimizdeki her kredi ve banka kartı üzerinden bizleri izleyip bundan nemalanabilmektedirler. Her alışverişimizde bunlara ödeme yapmaktayız. Tüm dünya insanını küresel sistemler ile adeta haraca bağlayan bu ahtapot, ele geçirdiği kitle iletişim araçları, sanat ve sinema yoluyla da algıyı yönetmektedir. Böyle küresel bir çark altında inleyen ülkelerin asıl sahipleri, kendi topraklarında adeta parya durumuna düşmektedir.

Hayatın devamını sağlayan ihtiyaç maddelerinin ve toplumun güçlenmesini sağlayan teknolojinin yerli üretimi ve alışverişte bu yerli ürünlerinin tercih edilmesi, ekonomi ve sanayi alanındaki kölelikten kurtuluş anlamına gelir. Ekonomisi özgürleşen bir toplum eğitim ve kültür alanında da milli bir duruşu sergileyebilir. Dolayısıyla özellikle bu art niyetli ekonomik sömürgeciliğe karşı yerli, milli ürünlere yönelmek lazımdır. Son günlerde İsrail katliam ve vahşetinin etkisi ile meydana gelen bir uyanışın neticesinde, İsrail'e destek veren bu küresel sermaye ürünlerine karşı ciddi bir boykotun başlayıp kar topu misali her geçen gün büyüdüğüne şahit olmaktayız. Ancak ülkemizde hala büyük bir çoğunluğun özellikle gençlerin bu boykota katılmamasını ve milli bir duruş sergileyememesini nasıl değerlendirebiliriz? Eğitim ve kültür hayatındaki çürümüşlüğü ve ahlaki erozyonun geldiği noktayı gözler önüne seren bu bozulmayı ancak Çanakkale ruhunu yeniden dirilterek çözüme kavuşturabiliriz.

Aslında boykotu, belli olaylarla ve zamanla sınırlandırmamak gereklidir. Peygamber Efendimiz, Ebu Hureyre'den nakledilen bir hadis-i şerifinde Yahudilere muhalefet etmeyi emretmiştir. İbadette, fikirde, sanatta, kültürde, eğitimde, mimaride, ekonomide, giyim kuşamda, yeme içmede, kısacası hayatın her alanında her zamanda mütecaviz Yahudilere ve karşıt güçlere muhalefet etmemizin birçok gerekçesinin bulunduğu herkesin malumudur.

Bizler elbette evrensel bilgi ve onun ürünü olan faydalı her türlü teknik ve teknolojiye karşı değiliz ve olamayız. Bilakis bizler, "İlim müminin yitik malıdır, her nerede olursa arayıp bulun ve alın", "En hakiki mürşit ilimdir", "Alimin uykusu alim olmayanın uyanıklığından daha hayırlıdır" ve "İlim tahsil etmek ibadettir" ifadelerinde görülen paradigmaya sahip ve muhatap olan bir milletin evlatlarıyız. Asla ilmi ve aklı bir kenara bırakamayız. Nitekim tarihimizde bu paradigmada yetişen ve ilmin temelini atmış olan devler diyebileceğimiz Piri Reis, Katip Çelebi, İbni Sina, Gazali, İbni Haldun, Farabî, Cabir, Harezmî, Birunî, Cezerî, Uluğ Bey, İbni Heysem, İbni Battuta, İbni Hayyan, El-Kindî, Er-Razî, El-Battanî vb. yüzlerce âlimin eserleri de ortadadır. Bu paradigmayı asla skolastik bataklık ile ilişkilendiremeyiz.

Bu yönü ile değerlendirdiğimizde; birinci Avrupa dediğimiz İslam medeniyetinin temelini teşkil eden Kur'an'dan, Hristiyanlığın gerçek semavi prensiplerinden ve müspet ilimlerden faydalanarak evrensel bilgi ve teknolojiyi elinde bulunduran; insanlığın kemaline, temel hak ve hürriyetlerin kazanılmasına, adaletin tahakkukuna, hukuk karşısındaki eşitliğe, barış ve huzurun tesisine hizmet eden; her türlü zulmü ve vahşeti hoş görmeyip buna karşı direnç gösteren Batı ile bizim hiçbir sorunumuz yoktur ve olamaz. Onlar ile zaten birçok noktada ortak paydada buluşuyoruz.

Bizim asıl karşı olduğumuz, yukarıdaki sözünü ettiğimiz birinci Avrupa'nın samimiyetle savunduğu, aslında bizim de kültür ve değerlerimiz ile büyük ölçüde örtüşen ideal kavramları istismar eden; başkasını yutmakla beslenen; çirkin emelleri ve çıkar odaklı hedefleri için her türlü zulmü ve vahşeti işlemekten çekinmeyen ve bunu tarihte olduğu gibi bugün de bilfiil uygulayan ikinci Avrupa ile

bizim medeniyetimizin barışması ve uzlaşması mümkün değildir. İşte bunun için bütün varlığımızla ikinci Avrupa'ya karşıyız ve onların her türlü niyet ve eylemlerini ret ve protesto ediyoruz.

Bugün ne yazık ki Dünya'da hâkim olan güç ikinci Avrupa ekolü olduğu için yerkürede barış, huzur, adalet ve ahlak sukut etmiştir. Umarız ve Allah'tan temenni ederiz ki; hakperest birinci Avrupa, çirkin ve zalim yüzüyle dünyayı fesada veren ikinci Avrupa'ya galebe eder ve âlem-i İslam ile ittifak ederek dünyaya hak, adalet, barış ve huzur hâkim olur.

Türkiye'de İsrail zulmüne karşı başlatılmış olan yerli malı ve milli üretimi sadece savunma alanıyla sınırlamayıp; ekonomiden kültür ve eğitime kadar her alana yaymak; yabancılara, özellikle de Yahudilere muhtaç olmaktan kurtulmak gereklidir. Özellikle ülkemizde yabancı tesirlerin altında bir eğitim düzeninin hükmettiğini fark ederek, kendi milli müfredatımız ve çağın şartlarına göre şekillenmiş yerli sistemimizle ayağa kalkmak zorundayız.

Özellikle genç nesillerin arasında giderek daha çok yaygınlaşan yabancı hayranlığı, bizi dışarı bağımlı hale getiren en önemli etkendir. Bu durum; yeni nesillerde büyük bir aşağılık kompleksi oluşturmakta; onların Batılı olan her şeye karşı sorgulamadan büyülenmiş gibi bakmalarına ve yerli-milli olan her şeye karşı da küçümseyerek sırt dönmelerine sebep olmaktadır. Bu aşağılık kompleksini, yabancı marka hayranlığını, aidiyet ve kimlik değerleri noktasında oluşan bu şuursuzluğu netice veren eğitim sistemini sorgulamamız lazımdır. Adeta süratle ilerleyen bir çığ gibi büyüyen bu soruna çözüm bulamazsak millet olarak sefil kalmaya ve yabancı ülkeleri zengin etmeye devam ederiz.

Yerli ve milli cihaz ve ürünler eğitim çağındaki gençlere sürekli olarak kötülenir; ithal olanlar ise harika diye parlatılırsa asla iki yakamız bir araya gelemeyecektir. Bu sebeple yerli olarak ürettiğimiz teknolojileri eğitim sistemi içerisinde sürekli olarak göz önüne çıkarmak ve milli imalat sektörüne pozitif ayrımcılık sağlamak zorundayız. Böylece yerli istihdam da artacak; işsizlik ve işsiz kalma endişesi sona erecek; ülkenin refah seviyesi yükselecek ve gerçek bağımsızlığımızı kazanmış olacağız.

Öteden beri eğitimde ve her alandaki yabancı tekelinin kalkması için sesini yükseltenler bir şekilde cezalandırılır, sindirilir, korkutulur ve hatta ortadan kaldırılırsa uydu ve sömürge olmaktan asla kurtulamayız. Çünkü yerli ve milli olanı küçük görme, aşağılık kompleksine kapılma ve taklitle hareket etme ve düşünme alışkanlığı, ülkemizden ancak eğitim sisteminin çağın şartlarını dikkate alarak millileşmesi ile söküp atılabilir. Bunun sağlanması için de millileşmenin önemini idrak etmiş ve aynı zamanda vizyonunu geleceğe çevirmiş ekipleri susturmak değil, aksine her alanda sorumluluk almalarına ön ayak olmak gerektir.

(Eğitim ve Öğretmenlik Mesleğinin Önündeki En Temel Engeller İçin Çağrı metni için link: https://www.maarifplatformu.com/egitim-ve-ogretmenlik-mesleginin-onundeki-en-temel-engeller-icin-cagri/)

Siyasi hayattaki Yahudi etkisini de görmek zorundayız. Bu siyaset tarzı, perde arkasında ülkelerde askeri darbeler yaptırarak, kaos ve karışıklıklar çıkararak, maşalar kullanıp terör üreterek varlığını sürdürmekte ve bunlardan nemalanmaktadır. Nitekim Türkiye'deki tüm ihtilallerin, hatta 28 Şubat post-modern darbe sürecinin ve son FETO kalkışmasının arkasında da yine İsrail'in içinde yer aldığı ikinci Avrupa gücü bulunmaktadır. Bunlar her zaman nifak perdesi arkasında gizlenerek saldırılarını

sürdürüyorlar. Eğitim yolu ile ülkelerde sömürü düzenini kurup satın aldıkları, kullandıkları maşalarla varlıklarını sürdürmektedirler.

Eğitimde hükmeden emperyalist ve Siyonist ekolün hedefi: Eğitim üzerinden milli ve manevi medeniyet değerlerinden kopuk, hedonist, bencil, kof, kadük, öz kimliğini aşağılayan, materyalist, ateist şahsiyetler yetiştirmektir. Asıl emelleri ise; bu ikinci Avrupa'nın rahatlıkla piyonu olabilecek, onlara hizmet eden, yozlaştırılmış, üretim beceri ve kabiliyeti ile birlikte isteği de yok edilmiş, tüketime müptela olmuş, her denileni itirazsız yapacak, maneviyattan ve inanç değerlerinden uzak nesiller ortaya çıkarmaktır. Bunun aracı da eğitimle kimliksizleştirme ve cahil kılma operasyonudur. Diğer yandan internet ve sosyal medya kanalları üzerinden ahlaki yozlaşma ve sosyal çözülme gerçekleşmektedir.

Yeni nesle ancak kendi öz kimliğini bulduracak, yerli ve milli paradigmaya dayalı, faziletli ve aynı zamanda çağın şartlarına uygun eğitim modellerimizle karşı durabiliriz. Bilim diye, objektiflik diye sunulan pozitivist, determinist, materyalist anlayışın zihinleri şekillendirmesine karşı, sağlam bir "ilim" ve "irfan" dersi almak için müfredatta, ders kitapları yazımında kendi okul ve eğitim sistemimizi kurmaya her zamankinden daha fazla ihtiyacımız vardır. Bunun için öncelikli meselelerimizden biri de; ikinci Avrupa ekolünün dayatması olarak kabul ettirilen anayasanın en kısa zamanda sivilleştirerek milli hale getirilmesi işidir. Bunun paralelinde Milli Eğitim ve YÖK sisteminin milli menfaatleri dikkate alarak dizayn edilmesine vakit geçirmeden başlanmalıdır.

(Cumhuriyet'in 100. Yılında Yerli Milli Eğitim Çağrı metni linki: https://www.maarifplatformu.com/cumhuriyetin-100-yilinda-yerli-milli-egitim-cagrisi/)

(Yeni Doçentlik Kriterlerinin Değerlendirilmesi Çağrı metni linki: https://www.maarifplatformu.com/yeni-docentlik-kriterlerinin-degerlendirilmesi-cagri-metni/)

Vatan topraklarının işgal edilmesi kadar tehlikeli olan bir şey manevi vatanımızın işgal edilmesidir. Manevi vatanımızın yani; inanç ve değerlerimizin, kültürümüzün, dilimizin, kimliğimizin, tarihimizin işgal edilmesine ancak, Türkiye'mizin aziz çocuklarına kendi kimliğini kazandıracak, yerli ve milli bir maarifle engel olabiliriz.

Sonuç olarak eğitimde Batı tipi insan dayatmasına karşı maarif sistemimizde neler yapılması gerektiğini, daha önce kaleme aldığımız bir çağrı metnindeki şu özet maddelerle ifade edebiliriz:

- Milletin bütün halinde ahlak, sanat ve marifet alanında seferber edildiği, bilimde, teknikte, sanatta ve edebiyatta özgün eserler verme yollarının açıldığı yerli-milli bir maarif sistemi kurgulanmalıdır.
- Mevcut şartlarda zorunlu tek tip eğitimin modern eğitim dünyasındaki yeri tartışmalıdır. Dolayısıyla eğitim modelimiz bir sömürgeleştirme aracı olmaktan kurtarılmalı ve çağın şartlarına göre zenginleştirilmelidir.
- Okul sürelerini teorik derslerle doldurmak ve pratik meslekî tecrübelerden öğrencileri uzaklaştırmak, zamanın pedagojik gerçekleriyle örtüşmemektedir.
- Öğrencinin analiz yeteneğini ve üretkenliğini sınırlandıran klasik şablon test yöntemi ile ahlak, kültür ve medeniyet değerleri verilememektedir. (Maarif Sisteminin Problemleri ve Çözüm Teklifleri: https://www.maarifdavamiz.com/sinav-sisteminin-problemleri-ve-cozum-teklifleri/)

- Eğitimin süreç eksenli değil, merkezi sınavlara endeksli olması ikinci bir müfredatı (paralel müfredatı) doğurmakta ve eğitimi yozlaştırmaktadır.
- Başarıyı sınavla özdeş hale getiren bir eğitim modeli, çocukların ve gençlerin dünyasını karartmakta, gerçek hayata yönelik farklı yeteneklerini dumura uğratmakta, büyük bir özgüven sorunu ile aşağılık kompleksine yol açmaktadır.
- Eğitim, aile geleneklerimize ve mana köklerimize uygun bir vizyonla, helal-haram, meşru-gayrimeşru, günah-sevap ölçüsü içerisinde ve pedagojik kurallar dahilinde verilmeli; skora, puana ve istatistik değerlere indirgenmemelidir.

(Milli Eğitim Çağrı metni linki: https://www.maarifplatformu.com/milli-egitime-cagri/)

Katkıda Bulunanlar

Prof. Dr. Osman Çakmak

Prof. Dr. Bayram Özer

Prof. Dr. Özkan Sapasağlam

Prof. Dr. Burhan Akpınar

Doç. Dr. Gürkan Ergen

Doç. Dr. Said Ceyhan

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Ali Gündoğdu

Araş. Yazar Tahsin Gülhan

Araş. Yazar Nurettin Taşkesen

Maarif Platformu